

ERREKA ERTZEAN

Eguna urratu-ala, Jainko guren ori!
oiuka nagokizu, barrua irrirts jori.
Beiñola jolaska lez eder Zuk ereiña,
jaso nai neuke pizkat, bai nintzan oreiña.

Goregi dakart beti gose-guramena,
beian cukirik apal zure eder goiena.
Zure antz-irudia zot ezker-eskuma,
zeru-lurrak sòrtzean Zuk barreia zama.

Lagun zakidaz berau maitatuz ulertzen,
begiak beera jetsiz Bere gurle izaten.
Goi-oiñetzak aurkituz soin eta gogo Zu
otsein zaidazan beti, barne-leia gartsu.

Ur daukadan erreka dot nik laztan oso,
ura, lorak, sustraiak gura ditut jaso..
Zuk erne-az zenduzan jainkozko arnasaz,
Zeuk zainduz iraun-azten dituzu goi-loraz.

Esan cidazu, arren, Jaun jakintsu orrek,
zer diñotson urari lore dardartiek!
Zer diñotson urak, zer?, gabaz loratxoari..
Maitasuna kantatzen al alkarri alai?

Jakin-min naz, o Jainko! Jakin gura neuke,
era berean maite zaidazan nik Zu be.
Esaidazu barbar zer diñotson alkarri,
nik be olan itzegin daizudan Jaun orri.

Igotz